

я иска и обича. Тогава тѣ тайно се сговарятъ и тя побѣгне при него, или той я открадне. Слѣдъ това отиватъ при по-па и като се увѣри той, че е насила грабнѣла и нѣма никакви канонически запрѣщения, вѣнчава ги. Баща ѝ много се сърди, отива при владиката и се сѣдѣтъ тамъ; но работата се свършва съ това, че владиката ги спогажда и кара бащата да даде благословението си, защото бащата нѣма сега право, противъ волята на дъщеря си, да я искара силомъ изъ мжжовата ѝ кѣща.

По шопско има старъ обичай, щото едно село да краде на друго село момитѣ.

Момата, откраднѣла така, се зове: *откраднѣла, крадена мома*. Ако ли е съ нейното съгласие, тогазъ се нарича *пристанѣла мома*; а кога сама побѣгне у момковата кѣща, тогазъ казватъ *побѣгнѣла мома*.

Македония. — По селата обичайтъ за женидба съ крадене и грабежъ е твърдѣ честъ. Тамъ момитѣ често бѣгатъ отъ родителскитѣ си кѣщи по влюбенитѣ си момци и тѣй тогава се наричатъ: „*Бѣгалки*.“ Други биватъ откраднѣти отъ тѣзи послѣднитѣ, съ тѣхното обаче прѣдварително съгласие; трети пъкъ грабени и безъ съгласието имъ. Момитѣ отъ двата послѣдни случая наричатъ се „*грабелки*“ или „*грабежки*.“ За послѣдний случай има и пѣсни; ето началото на една:

„Немой, Нешо, немой, добро,
Немой спи подъ тремоть,
Ти се фалятъ Нешо, добро
До три луди млади,
До три аджемии“ и пр.

Причината на първитѣ два случая е една сѣщата, гдѣто както рекохми по-горѣ, родителитѣ, съ цѣлъ да работѣтъ у кѣщата имъ повече врѣме, безъ да мислѣтъ по-надълго, държѣтъ ги въ кѣщата си до прѣцѣвत्या възраст, до 25 — 30 год., а често и повече. Въ такъва безнадѣжностъ отъ родителска страна, момитѣ сами се загрижватъ за своето удомване и бждѣще, като се споразумѣватъ съ момцитѣ, съ които се обичатъ и аресватъ взаимно, та извършватъ едното или другото отъ споменѣтитѣ, т. е. или сами момитѣ отиватъ дори у дома на момѣка, или съ прѣдварителното споразу-